

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΘΝΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδίνην διηγήτορον
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τίς ἡ τηρητέα ἡμῶν στάσις
πρὸς τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις).
Ἡπειρος. — Χαιρετισμὸς τοῦ ποιητοῦ Α.
Προβελεγίου πρὸς τὰ μέλη τοῦ εκπαιδευ-
τικοῦ συνεδρίου. — Δυτικὴ Μακεδονία. —
Ἀγγελματα καὶ θρύλοι. — Ἑθνικὴ Ἀγα-
θοεργία. — Νέα τῶν Βουλγάρων ἀνθελλη-
νικὴ μανία. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι
εἰδήσεις.
Ἐπιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς
γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρομβάχερ καὶ
ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου
Ν. Σμιᾶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1904.

Οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν οἱ ἀφιλο-
κερδεῖς χαίρουσιν ἐπὶ τῇ ἐπιτευχθείτῃ μεταξὺ
Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ἐσχάτως συμφωνίᾳ.
Λυποῦνται μόνον, ὅτι ἡ προθυμία τῆς ἐπικυ-
βάρχου πρὸς τὴν ὑποτελὴ ἡγεμονίαν δὲν ἐπ-
εξετάθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ
συμβάσει ταύτῃ καὶ τὸ διαμέρισμα τῆς Ἀδρια-
νιτικῆς, τοῦτ' ἔστι νὰ περιλάβῃ ἀκριβῶς
τὰς γεωγραφικὰς ἐκτάσεις, ὅσας εὐθὺς ἐξ Ἀρ-
χῆς κατέστησαν ὡς κύριον σκοπὸν τῶν μερι-
μῶν αὐτῶν τὰ ἀπαισιὰ βουλγαρικὰ κομιτᾶτα
ἀκολουθοῦντα τὰ ὅρια, ἅτινα ἐχάραξεν αὐτοῖς
ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, διότι κατὰ
τοιαύτην ἔννοίαν ἐξωθούντο ὑπὸ τῶν κυρίων
ὀργανισμῶν τῶν συμμοριῶν τούτων.

Τίνες οἱ κύριοι ὀργανισμοὶ τούτων πρωτοφανῶν
τούτων ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν τῆς
μεσημβρινῆς Εὐρώπης σωματείων, δὲν ἐπαύ-
σαμεν καταδεικνύνοντες ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμ-
φανίσεως τοῦ φύλλου τούτου. Εἶναι ἐκεῖνοι
ἀκριβῶς, οἵτινες προεκάλεσαν τὸν ῥωσοτουρ-
κικὸν πόλεμον τοῦ 1877-1878, οἵτινες ὑπηγό-
ρευσαν τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου.
Οὗτοι εἶναι καὶ οὐχὶ ὁ Νάτσεντ; οἱ ὑποβόλει,
ἅμα καὶ ἐκδασταὶ τῆς προσφάτου τουρκοβουλ-
γαρικῆς συμβάσεως.

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν τοῦ πρωτοτύπου ἀλη-
θῶς συμβολαίου τούτου διακρίνει τις εὐδιάγνω-
στον τὸν πανικὸν τῶν Τούρκων πρὸ τῆς ἀο-
ράτου ἀπειλῆς τῶν ὀπισθεν τῶν Βουλγάρων
ἱσταμένων. Τὰ τηλεβόλα τοῦ ναυάρχου Τόγ-
κου παρὰ τὴν δραστηριωτάτην ἐνέργειαν τῶν
δὲν ἴσχυσαν εἰσεῖν νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς Τούρ-
κους παντὸς φόβου ἀπὸ τῆς μοσχοδιτιτικῆς
αὐθαδεῖας, φαίνεται δὲ, ὅτι ἡ πίσις ὑπῆρξε
τοσοῦτον ἐπείγουσα, ὥστε νὰ ἐνδύσωνται ἀπρο-
φασίστως καὶ νὰ περιορισθῶσι εἰς τὴν μικρὰν
οἰκονομίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὀριστικῆν μέλλον-
τος νὰ καταστήσῃ τὴν σύμβασιν ταύτην ἱραδὲ
τοῦ Σουλτάνου. Ἡ προσδοκία, ὅτι τὰ ἐν τῇ
ἐσχάτῃ Ἐφᾷ πιθάνον νὰ λάβωσιν ἐξῆτατα
δυσάρεστον χαρακτήρα διὰ τοὺς Ρώμους καὶ
ὅτι ἔνεκα τούτου θὰ ὀνηθῶσι διὰ τῆς πατρο-
παραδότου αὐτοῖς μεθόδου τῶν ἀναβολῶν νὰ
ἀποσιέσωσι τὰς περιβληθείσας αὐτοῖς ἀλύσεις,
δὲν ἐμποδίζει αὐτοὺς οὐχ ἥττον νὰ ἐπιδεικνύω-
σιν ἀπροκάλυπτον ἐπιείκειαν καὶ ἀνοχὴν τῶν
βουλγαρικῶν κακοურγημάτων κατὰ τῶν Ἑλ-
λῆνων. Διότι διττὸν οὕτω νομίζουσιν ἐν τῇ
μεταλλοδόξῃ πωρώσει καὶ τῇ ἀδιατρίπτῃ ἐμ-
μονῇ εἰς τὸ ὀλέθριον αὐτοῖς σύστημα τῆς κα-
ταδυναστεύσεως τῶν ἀπροστατέων, ὅτι ἀρύ-
ονται τὸ ὄφελος τοῦτο μὲν, ὅτι ἀποτρέπουσι
τὸν ἐπαπειλούμενον κεραυνὸν τοῦ Σλαβισμού,
τοῦτο δὲ, ὅτι φθείρουσι καὶ ὑποσκάπτουσι τὰς
δυνάμεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὗ ἡ φιλονομία,
ἡ δραστηριότης, ὁ πολιτισμὸς δὲν κατάρθω-
σεν οὐδὲ τὸ παράπαν νὰ μαλακῇ τὸ προαιώ-
νιον τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Ἑλλήνων μίσος.

Καὶ οὕτω μὲν φέρονται πρὸς ἡμᾶς οἱ Τούρ-
κοι νῦν, ἀφήνοντες ἀκαταδίωκτους τοὺς λη-
στάς, τοὺς ἀρπαγὰς καὶ τοὺς δολοφόνους τῶν
βουλγαρικῶν κομιτᾶτων καὶ νέον ὄφιν ἐν τοῖς
κόλποις αὐτῶν τρέφοντες, τοὺς Ρωμοῦνους,
ἐκ τῆς βλακώδους πλάνης ὁρμώμενοι, ὅτι τὰ

ἄλλα αὐτοῦ θὰ ἀποδώσιν ἐπιδαβέστερα
εἰς ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ σεσθαρμένον τῶν Ὁσμανι-
δῶν οἰκοδόμημα. Οὕτω κατεστάθησαν φίλοι
καὶ συνήγοροι τῶν μεταρρυθμίσεων οἱ τῆς
χθὲς κεκηρυγμένοι αὐτῶν πολέμιοι, Βούλγα-
ροι καὶ Πανσλαβισταί.

Τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων, ἃς ἀπεκέρχθη
μὲν τὸ φύλλον τοῦτο εὐθὺς ἐξ Ἀρχῆς ὡς ἐμ-
παιγμόν, ἀλλὰ παρ' ὧν ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς
διεκέρχθη ἀπροκαλύπτως, ὅτι λαμπρὰ ἀπεδέ-
χετο τὰ ἀποτελέσματα, ἐπικρατεῖται νῦν ἡ ἐφ-
αρμογὴ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῆς Εὐρώ-
πης. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἡ Εὐρώπη
αὕτη ἀνῆρτησε τὰς ἐλπίδας τῆς περὶ εἰρηνεύ-
σεως τῆς Μακεδονίας.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑλλήνας ἦλθε νῦν ἡ σειρὰ
νὰ ἐρωτήσωμεν καὶ Τούρκους καὶ Εὐρωπαϊ-
κὴν διπλωματίαν ποῖα ἡ ἔννοια τῆς εἰρηνεύ-
σεως τῆς Μακεδονίας; Μὴ δι' αὐτῆς νοεῖται
ἡ κατάπαυσις τοῦ ἐπαναστατικοῦ ὄψιν τῶν
Βουλγάρων κινήματος κατὰ τῶν Τούρκων, δὲν
ἀποτελοῦσι δὲ διατάξεις τῆς ἐν Μακεδονίᾳ
τάξεως οἱ φόντοι τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Βουλ-
γάρων—μόνον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ καὶ ἐν μόνῳ
τῷ Βιλαετίῳ Μοναστηρίου ἐφρονεῦσαν δώδεκα
ἱερεῖς καὶ προσετώτες Ἑλληνες—αἱ ἀρπαγαὶ
τῶν Ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, αἱ ἐκβιάσεις ἐλο-
κλήρων κοινότητων, ὅπως ἀποταχθῶσι τῆς
ὀρθοδοξίας καὶ προσέλθωσιν εἰς τὴν σχισμα-
τικὴν ἐξαρχίαν;

Ἄν πράγματι τοῦτο νοεῖται, ὡς ἀφῆνουσι νὰ
ὑπονοηθῇ ἀκριτομυθίατινὲς τῆς φιλοβουλγαρι-
κῆς μεριδὸς τοῦ ἐρωποπαίχου τύπου ἐμμεθὰ ὑπὸ
χρεοὶ νὰ καταδείξωμεν τὴν περὶ τοῦτο θεμε-
λιώδη πλάνην καὶ νὰ καταστήσωμεν σαφές,
ὅτι καθεστὼς σκέπον τὴν βουλγαρικὴν ἀτιμίαν,
εἰμεια εἰσεῖται εἰς θέσιν νὰ διασείσωμεν κατὰ
τρόπον, ὅστις θὰ πείσῃ καὶ Τούρκους καὶ διπλω-
ματίαν, ὅτι μακεδονικὴ ἐπανάστασις δύναται
νὰ ἐκτραγῇ μόνον, ὅταν θελήσῃσι τοῦτο τῆς
Μακεδονίας οἱ Ἕλληνες.

Ἀναθέσαντες τὰς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων
τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ ἀγαθὰς
ἡμῶν προσδοκίας εἰς τὴν τιμιότητη, τὴν ἀρι-
στοκέρδειαν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν τῆς Εὐρώ-
πης, θὰ ἀναμεινόμεν μεθ' ὑπομονῆς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων τῆς, ἀλλ' ὀφείλομεν
ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπὸ τοῦδε νὰ διαμαρτυ-
ρηθῶμεν, ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν κατ' οὐδένα
τρόπον βλέποντες ἐξ Ἰσου ἀνίκανον καὶ τὴν χω-
ροφυλακὴν τοῦ στρατηγοῦ Δεζβόρτζη, ὡς τὴν
χωροφυλακὴν τοῦ Χιλμὴ πασσᾶ, νὰ περιστείλῃ
τὴν βουλγαρικὴν ἀνανδρίαν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ. ΛΗΣΤΕΙΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 31
Μαρτίου 1904 τὰ ἐπόμενα.

Γεγονὸς ἀναμνησάν τοὺς χρόνους τῆς προγενεστέ-
ρας τουρκικῆς βαρβαρότητος ἔλαβε χώραν τὴν
πρωτὰν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς ἐν τῷ
κεντρικῷ μέρει τῆς ἀγορᾶς Ἰωαννίνων προ τοῦ
καταστήματος ὠρολογιοποιῶν τινος. Ὁ ἰδιοκτήτης
τοῦ ἐργαστηρίου τούτου, ἐπόμενος ἐλαθεῖ συνοδείᾳ,
εἶχεν ἀναστηλώσει ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου τῆς θύρας τοῦ
σταυρὸν μετὰ βῆτων τῆς Ἀγίας Γραφῆς καταλλή-
λων τῇ περιστάσει καὶ κανδήλῳ. Ὀλίγα λεπτὰ
μετὰ ταῦτα φθάνει ἐπὶ τόπου σπείρα ἀστυνόμων
καὶ χωροφυλάκων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτοῦ τοῦ διευ-
θυντοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ διὰ πελίκων καταρρί-
πτουσι οὗτοι τὸν ἀναστηλωθέντα σταυρὸν καὶ με-
ταφέρουσιν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, φορτώ-
σαντες πρὸς χεῦρην ἐπὶ τῶν νώτων ἀχθοφόρου ἰου-
δαίου πρὸς μερίστην ἐκπληξίν καὶ σκανδαλὸν τῶν
περισιτῶν χριστιανῶν, ἐξ ὧν οὐδεὶς, δυστυχῶς
οὐδεὶς, ἔσχε τὴν κοινὴν τὸλμην νὰ διαμαρτυρηθῇ
πρὸς τὸν ἱεροῦλον ἀστυνόμον διὰ τὴν ἀσεβῆ πρά-
ξιν. Ταυτοχρόνως δὲ διαδοθέντος τοῦ γεγονότος
συγκέντρωσις ἀνθρώπων γίνεται ἐπὶ τόπου καὶ σκέ-
ψεις καὶ ἀποφάσεις ἤρχισαν νὰ λαμβάνωνται πρὸς
ἱκανοποίησιν τῆς ὑβριστικῆς χριστιανικῆς λατρείας.
Πολλοὶ τῶν προκρίτων αὐτόμητοι σπεύδουσι πρὸς
τὸν Μητροπολίτην, εἰς ὃν ἐκθέτουσι τὰ διατρέξαντα
δυστυχῶς ὁ Μητροπολίτης εὐρισκόμενος ἤδη εἰς τὸ
ὄριον ἐκεῖνο τῆς ἡλικίας, καθ' ὃ αὕτη ἡ φύσις ἀπ-

αρνεῖται τὴν λειτουργίαν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων,
διστάζει νὰ ἐπέμβῃ καὶ φανίνεται μηδὲ συναισθάνο-
νος τὸν τὸ μέγεθος τῆς ὑβρέως! Εἰς μάτην οἱ πο-
λεῖται τῶν διαφορῶν τάξεων τοῦ λαοῦ τῷ ὑποδει-
κνύουσι διὰ δριμυτάτων ἐκφράσεων τὴν ἀπόλυτον
ἀνάγκην τῆς ἀναμειξέως του πρὸς ἀποφυγὴν μειζό-
νων ἐκτρώπων, καθ' ὅσον ἤδη ὁ ἀπολέσας τὴν ὑπο-
μονὴν νομιμῶν μὲν, ἀλλὰ καὶ φιλότιμος λαὸς
τῶν Ἰωαννίνων ἤρχιζεν ἤδη νὰ συγκεντρῶται εἰς
διάφορα μέρη καὶ μεγαλοφώνως νὰ συζητῇ περὶ
τῆς ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν ἐπιγενομένην ἀνευ αἰ-
τίας ἀπροσδόκητον προσβολὴν τοῦ θρησκευτικοῦ του
αἰσθηματος ἀπειλῶν νὰ προβῇ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ
ἐσχάτα. Εἰς μάτην ὁ Γ. Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος
ἀποστέλλει πρὸς τὸν Μητροπολίτην τὸν διερμη-
νέα του, ὅπως τὸν ἐξεγείρῃ τῆς νάρκης. Ἐπὶ
τέλους κατόπιν πολλῶν προτροπῶν, ἱκεσιῶν, ὡθή-
σεων ὁ Μητροπολίτης μας ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ
παρὰ τῷ Διοικητῇ πρὸς ὃν φθάνουσι ταυτοχρόνως
καὶ οἱ Διερμηνεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ρωσικοῦ Προ-
ξενείου ἀποσταλέντες ὑπὸ τῶν οἰκείων Προξένων.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς προσκαλεῖται τότε τὸν Διευθυ-
ντὴν τῆς Ἀστυνομίας τὸν διατάσσει ν' ἀποδώσῃ
τὸν ἀφαίρεθέντα σταυρὸν, ὃν δευτέραν ἤδη φορὰν
φορτωθέντα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐβράκιον ἀχθοφόρου ἀπο-
στέλλουσι εἰς τὸ ἀφ' οὗ ἐλήφθη κατὰστημα. Ὁ
ἀτυχὴς καταστηματοῦχος κλινοὶ ἐκ συγκινήσεως
ἀναβιβάζει τότε τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῆς θέσεώς του.
Λέγεται, ὅτι εἰς τὴν βάρβαρον καὶ ἱεροσυλον ταύ-
την πράξιν προεβῆ ἡ Ἀστυνομία συνεπιεῖ τῆς κα-
ταμνήσεως ἰουδαίου τινος, ὅτι ἤδη ἐν τοῖς ἀνα-
γραφόμενοις ἐκ τῆς γραφῆς ῥητοῖς ἐγένοντο ὑπαι-
νιγμοὶ κατὰ τῶν Ἑβραίων.

Τὴν νύκτα τῆς 25 περὶ τὴν 3ην ὥραν Τουρκι-
στὶ δεκάς ληστῶν ὠπλισμένων διὰ βραχυκάνων
ἔπλυν Γκρά καὶ Μαρτίνην εἰσέβαλον εἰς τὸ χωρίον
Μπουλτσι (Λαγορίου), ὅπου βιάσαντες δι' ἀξινῶν τὰς
θύρας τῆς οἰκίας τοῦ Στεφ. Μάνθου εἰσῆλθον εἰς
αὐτὴν καὶ ἐλαφροαγῶγγσαν διαμεινάντες ἐν αὐτῇ
ἐπὶ 3 ὥρας πᾶν ὅ,τι ἔυρον μετακομίσιον κατό-
πιν ἀπῆλθον ἀπαγαγόντες δύο γυναῖκας πενθεράν
καὶ νύμφην, ὡς αἰχμαλώτους. Ἐκ τούτων κρατή-
σαντες τὴν πρεσβυτέραν, ἣν δεινῶς εἶχον κακοποι-
ήσει κατατραυματίσαντες δι' ἐγγχειρίδιον εἰς διά-
φορα τοῦ σώματος αὐτῆς μέρη, ἐξαλείψαντες τὴν
νέαν, ὅπως τοῖς φέρῃ τὰ ζητούμενα λῦτρα 200
ληρῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νέα ἐβράδυνε νὰ ἐπανελθῇ
μὴ ἔχουσα διαθέσιμα τὰ αἰτούμενα χρήματα καὶ
ἡ ὡς αἰχμαλώτος κρατούμενη γυνὴ εἶχε λιποθυμή-
σει ἐκ τῆς αἱμορραγίας, οἱ λησταὶ ἐκλαβόντες αὐ-
τὴν τελευτῶσαν ἐγκατέλιπον ἐκεῖ καὶ ἀπῆλθον. Κατ'
ὅπιν ὥρων τινῶν ἡ γυνὴ συνέλθουσα κατάρθωσε
νὰ συρθῇ μέχρι τοῦ χωρίου. ὅπου φιλάνθρωποι
χεῖρες τὴν περιέλαψαν μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως τῶν
οἰκείων τῆς.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Α. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ὡς ἐν τῷ προλαβόντι διελάβομεν, τὴν με-
ταμεσημβρίαν τῆς Τετάρτης 31 Μαρτίου τὰ
μέλη τοῦ εκπαιδευτικοῦ συνεδρίου ἀναβάντα
ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀκροπόλεως βράχου προσ-
εφώνησε μὲν ὁ ποιητὴς κ. Α. Προβελέγγιος,
εἰδόμενος δὲ ἀρχαιολογίαν τῆς Ἀκροπόλεως ὁ
ναυπηγὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καββαδίας.
Τὸ ποίημα τοῦ κ. Προβελέγγιου εἶναι αὐτό-
χρημα ὠραῖον, διότι ἐνέπνευσεν αὐτὸ αἰσθημα-
θῶς, ὡς πάντα τὰ ποιήματα τοῦ κ. Προβε-
λέγγιου, καὶ ἐνεφύχθησεν ἡ πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰθα-
νικὰ εἰλικρινὴς λατρεία.

Τούτου ἔνεκα ἀναγκαῖαταπὸν κρίνομεν νὰ
ἀντιγράψωμεν αὐτὸ ὡδε!

Σεῖς, ποῦ σὰς εἶπεν ἡ πατρίς ἀπὸ τὰ πέρατά της,
μὲ τὴν κρυφὴ λατρίαν της καὶ τὰ ὄνειρά της,
καὶ τῆς ἐλπίδος φέρνεις καὶ πλοῦτος τὸ κοῖνον,
δακρύδεκτο ἀπὸ τὸν ἄγιο τῆς νοσταλγίας ὄρη,
ἀνοῖξτε τώρα διὰ πλατὰ καὶ ἐλεύθερα τὰ στήθη
μὲν στὴ μαγεία τοῦ ἁπασθ' αὐτὸ τὸ βῆμα ἐχέθη.
Ἐμπερὸς στεράχια μάρμαρα τὸ γόνυ σας ἄς κλίνη,
ποῦ βασιλεῖς ἀπάνω τῶν ἀθανάτων γαλήνη.
Στῆς αἰωνίας δημοφιλίας τὴς σφαίρας ὠφειλῇ
καὶ ἀκούετε ὅσα σιγαλὰ καὶ ἁρμονικὰ διηγείται
μὲν ἀπὸ τὰ συντρίμματα καὶ μὲν ἀπ' τὴς κολώνες
Ἐνα ἱερὸ φηβόρισμα ποῦ στέλλουν οἱ αἰῶνες.

Ἐὶν' ὀφθαλμοῖς τοῦ θαυμασμοῦ καὶ ὁ ὕμνος τῆς λατρείας.
Ἐὶν' ἡ βαθειὰ μυριόφωνη βοή τῆς Ἱστορίας,
ποῦ μεγαλεῖα βάρβαρα τὰ σέβει σὺν ναυάγια
γύρῳ σ' αὐτὰ τὰ λείψανα τ' ἀθάνατα καὶ τ' ἄγια.
Ἐὶν' ἕνα Χαῖρε! ἡ φιλολογία κρυφὴ καὶ μαγεμένο
γυῖός σου μὲν ἀπ' τὸν κόσμον αὐτὸ τὸ μαρμαροχρῶμένο
Γυῖός σου! τὸ μέλλον τῆς φυλῆς στὰ χέρια σεῖς κρατεῖτε!
Ὡ, νοιώστε μὲν στὰ στήθη σας τί χρώματα πατεῖτε!
Τὴ τέχνης θαύματα! ἡ ψυχὴ ποῦ τᾶπλωσ' ἡ μεγάλη
μέσα σὲ κάθε σὺντριμμα λάμπει μ' ἀκέρεια κάλλη.
Ὡς καὶ τὰ χόρτα ἐν' ἱερᾷ, πᾶχουν ὀδὸν πέρ' ἀνθίσαι
ἡ ἴδια γῆ τὰ γέννησε. πᾶχει θεοὺς γεννᾷσει!
Μ' ἀχόρταγα τὰ μάτια σας γύρω τριγύρω ἰδίητε
τὸ αἶμα πέτρα, τὰ βουνά, τοὺς κάμπους! Ὁμυθῇτε,
πῶς θεμελιώθηκεν ἐκεῖ μὴ δόξα σὺν αἰῶνας,
πῶς μὲν ἀπ' τὴ φλόγα τῆς γεννήσεως ὁ Παρθενῶνας!
Ὡ, μνησθῇτε τὸν πιστὸν, τὸν βλογγμένο Ἑδῆδα
ποῦ σὺν Δελφοῦς ἐπέταξε νὰ φέρῃ στὴν πατρίδα
τὸ φῶς τὸ ἅγιον. Πάρετε το μὲν ἀπ' τὸν Παρθενῶνα
καὶ στὴν οὐρανοστάλακτι, καθάρια του σταγόνα
τὰ τέκν' ἀναβαλίζετε, καρδιὲς μ' αὐτὴν ζυμῶνετε
καὶ στὰ μεγάλα καὶ τρανὰ τὰ πνεύματα ἀνυψόνετε!
Πάρετε τὸν πύρινον παλμὸ τῆς Τυχῆς καὶ Σοφίας,
πάρετε δόξης ἔρωτα, λαχρὰ Ἀθανασίας,
καὶ σπεύρετε, σκορπίετε τὰίμητα τὰ δῶρα
δοῦν φωνὴ Ἑλληνικὴ καὶ Ἑλλήνων δοῦν χώρα!
Μάθετε τὰ Ἑλληνοπαῖδα νὰ στέφουνε τὰ μάτια
ἐδῶ στῆς δόξης καὶ δημοφιλίας τὰ μαγικά παλάτια
Γιατ' ἐν τῶν προγόνων μας τὰ ἔργα τὰ μεγάλα
σὺν τὴν οὐρανοστήρικτῃ τοῦ Πατριάρχου σκάλα,
ποῦ κατεβάνουν οἱ Θεοὶ σὲ ἀνθρώπινα λημέρια
καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀνεβαίνονε καὶ φθάνονε τ' ἀστέρια!
Ὡ ταπεινοὶ Ἀπόστολοι, φανήτε σὲς μεγάλοι
καὶ μέγα καὶ τὸ ἔθνος μας ταχὲν θὰ γίνῃ πάλι!

ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἀμελικτὸς διωγμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Τούρκων.
Βουλγάρων καὶ Ρωμοῦνων. — Φυλακίσεις καὶ
προδοσίαι. — Ἀποθηροπλῖα Βουλγάρων, Ρωμοῦ-
νων ἀτιμίας, μαυλοδοξία καὶ καχυποψία Τούρ-
κων. — Ἐκκλησίαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
δικαιοσύνην τῆς Εὐρώπης.

Τὰ ἐπόμενα σπαρακτικὰ ἀληθῶς γράφουσιν
ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1904.

Ἐπὶ τοῦ 25 φόνου ἀνηγγέλθησαν εἰς τὰ ἡμε-
ρήσια φύλλα τῆς πρωτεύουσος τοῦ Ἑλληνικοῦ
Βασιλείου γενόμενοι ὑπὸ τοῦ δολοφονικοῦ κομιτᾶ-
του ἐναντίον τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ὑποστηρί-
κτων τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἔθνους, διὰ τὸν λό-
γον ὅτι δὲν ἤθελον νὰ ὑπογράψωσι ἀναφοράς δι'
ὧν νὰ δηλώσιν ὅτι ἀποκηρύττουσι τὴν ὀρθοδοξίαν
καὶ ὅτι εἶναι Βούλγαροι. Ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν ἀπαν-
θρῶπως ἐξησκούμενην βίαν καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν
ἐξαρχίαν ὑποταγὴν τινῶν χωρίων, οἱ Βούλγαροι
βλέποντες, ὅτι τὰ ἦθ καὶ ἔθιμα τῶν χωρικῶν καὶ
αἱ πλείστα ἑλληνικὰ λέξεις, ἃς μεταχειρίζονται εἰς
τὸ γλωσσικὸν ἰδιωματῶν, καθιστῶσι περιφανῆ τὴν
ἑλληνικὴν αὐτῶν καταγωγὴν, πιέσουσι διαφοροτρό-
πως τοὺς χωρικοὺς, ἐν' ἀποσκορακίσωσι τὰ ἦθ καὶ
τὰ ἔθιμα τὰ ἑλληνικώτατα, ἅπαν κατ' αὐτοὺς
εἶναι ὀνεία καὶ ν' ἀντικαταστήσωσι τὰς λέξεις τὰς
Ἑλληνικὰς διὰ τῶν ἀντιστοιχῶν σλαβικῶν, ἀπει-
λόντες φόνον ἐν περιπτώσει ἀπειθείας.

Εἰς μάτην ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τῇ ἐξασκουμένῃ βίᾳ
τὴν ἀντίληψιν τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς μά-
την συνιστῶμεν νὰ σταλῶσι ἀποσπάσματα ἰσχυρὰ,
ὅπως προφυλάξωσι τὰ χωρία καὶ ὑπερασπίσωσι
ἐκείνους τῶν χωρικῶν, οἵτινες εἶναι ἐκτεθειμένοι
εἰς μύριους κινδύνους ἐκ μέρους τῶν δολοφόνων.
Αὕτη ἀγρὸν ἡγόρασαν. οὐδὲ καὶν προσοχὴν δίδει εἰς
τὰς δικαίας καὶ ἐντόνους παραστάσεις τῶν ἀρμο-
δίων. Τινὲς τῶν χωρικῶν ἐξήτησαν νὰ κατατα-
γῶσιν εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ἐπὶ τῷ ὄφει νὰ μὴ
ἀπομακρυνθῶσι τῶν χωρίων τῶν ἡ νὰ τοὺς δεθῶ-
σιν ὅπλα καὶ ἄδεια ἀποφορίας, ὅπως ἀμυνθῶσιν.
Οὐδὲν τούτων ἐγένετο. Μὰς λέγει λοιπὸν ἡ Κυβερ-
νήσις: ἀφεθήτε εἰς τὸ πεπερωμένον φονεῦντες! οἱ
σκοποὶ μας εἶναι ἄλλοι, νὰ σὰς ἐξασθενήσωμεν ἐπὶ
τέλους Γκλαυβέρδης εἰδοῖς φονεῦντες! δὲν εἰσθε πι-
στοὶ Μουσουλμάνοι!

Ὡς

συζητήσει από καλής προαιρέσεως ἐπ' ἐθνικῷ ἀγαθῷ, θὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς διαφώτισιν τῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων καθρηνητικῆς δράσεως.

Οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπῆσαν πάντοτε ἰσχυροὶ ἐθνικοὶ μοῦλοι, ὁ ἀναστάσιμος ἐκ τοῦ ληθιάρχου τὸ ἔθνος, εἰς δὲ εἶχε βυθίσει αὐτὸ μακρὰ δουλεία· αὐτοὶ ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης· αὐτοὶ ἐν χρόνῳ ἀπείλκιστον καὶ ζῶσαν διέσωσαν τὰς παραδόσεις τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος. Ὑπ' αὐτῶν διαπαιδαγώγηθη ἡ γενεὴ ἐκείνη, ἥτις ἀνιμνησκομένη ἐνδοξόν καὶ περιφανὲς καταγώνη, προτίμησεν τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς ὄρεσι θρησκείαν καὶ τὸν θάνατον, ἢ τὴν διαφυλάξῃ τὴν θρησκείαν ἀποπλῶν, τὸν ἐθνικὸν ἀμείνων καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραβιάσαν.

Αὐτοὶ λοιπὸν ἀνέκειν καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀεζιμένου ἔργου.

Ἡ Ἑλλάς καθηλωμένη καὶ πυρκαυστος ἐξεληθούσα τῶν δεινῶν τῆς δουλείας, ἐπέτελλε ταρασσάς προόδους καὶ ἐν πάσι τοῖς ἄλλοις κλάδοις καὶ ἐν τῇ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ ἐν τῷ βασιλείῳ οὐκ ὄντως ἴσως δὲν βλέποντι τόσον διαγνώσκει τοῦτο, διότι κατὰ μικρὸν ἐνθίζονται εἰς τὴν τελουμένην μεταβολήν, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι καὶ ἔχοντες πρόχειρον σημεῖον παραβολῆς, διότι ἀνιμνησκομένη ὅτι ἐν γένεσιν οὐκ ἐν τῷ παρελθόντι, ἀντιλαμβάνομεθα μάλλον τὴν συντελεσθεῖσαν πρόδον βασιλευσάντων ἐθνικῶν ὑπερηφάνων ἐπὶ ταύτῃ. Ὑπάρχοντι βεβαίως πολλὰ εἰς χρησιμότητα βελτιώσεως, ἀλλὰ δὲν ἴτε δυνάτον νὰ ἀναφύσῃ πάντα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τέλει αἱ τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς τέρρας, ἥτις χθίζει καὶ καὶ πρὸς ἐκάλυπτε τὴν ἐνδοξὴν ταύτην ἀλλὰ πολυπαθὴ χωρὶν, ὅπως ἡ Ἀθῆναι ἐξ ἀπὸ τοῦ ἀνέκτου ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς. Καὶ πρέπει μὲν νὰ καταγγέλλεται τὸ χεῖρον, ἀλλὰ ἡ δεινότης οὐτε ἀναγκαῖα οὐτε συμφέρουσα πάντοτε εἶναι.

Ἐν ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς μεμνημένους ἐπικριτὰς τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, ἡμεῖς οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι καὶ ἀνεπαισθητοὶ παρηγορητικῆς τὰς πράξεις, βλέπομεν ποιοῦν σφαιρῶν καὶ ζωῆς καὶ μόνον ἴσως καλλιτέρα χρησιμοποίησις τοῦ ἐκείνου τοῦτον ἀναίτηται πρὸς ἐπαρκεσίαν ἀρδεύειν τὸν κεκοιμημένον ἐπὶ σφαιρῶν καὶ τὸν μόνον ἀναδύνειν τὸν τρυφερόν βλαστημένον, ὅπως ἀεζιθῶσι θάττον καὶ ἀποδώσῃ τοὺς προσδοκώμενους ἀγαθοὺς καρπούς.

Βλέπομεν τὸν ἑαυτὸν κυβερνήτην τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας ἐν ταῖς σιβαράς αὐτοῦ χερσὶ κρατοῦντα καὶ δεξιῶς στρέφοντα τοὺς οὐκ ἴσως τοῦτον εἶτε ἐν γαλήνῃ εἶτε ἐν χειμῶνι καὶ ἀσφαλῶς αὐτὸ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας ἰδύνοντα. Βλέπομεν τοὺς ἀξιωματικούς αὐτοῦ πάντας ἀνεξαρτήτως μετ' ἐνθὺς ζήλον φιλοτιμιούμενους νὰ συντελῶσι τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκείνου εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ Κυβερνήτου καὶ ὅπου ἄλλοι ἴσως βλέπουν μόνον συμφεροντολόγων καὶ κομματικῶν διαπλοῶν ἡμεῖς οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι μόνον φιλοπατρίδα ἀμύλων πρᾶτον τὸν πολιτικὸν διακρίνομεν. Βλέπομεν τέλος τὰ θάνατα δὲ ἐν βραχὺ χρόνῳ ἐπετελεσέν ἡ ἰδιωτικὴ προσωποποιία, εἰς ἣν ὀφείλεται καὶ ἡ συγκλίσις τοῦ παρόντος ἑκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἣν ὀφείλομεν νὰ ἐκφραζόμεθα πρὶν ἀποχωρηθῶμεν τὴν εὐγνωμοσύνην οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ οὐρανίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸν φιλοτιμιότατον πρόδρον τῆς διοργανώσεως ἐπιτροπῆς κ. Α. Βικέλα καὶ εἰς τὴν μέλη αὐτῆς κ. κ. Δραγούμη, Ἡλιοποῦλον καὶ Δροσινῆν.

Ταῦτα πάντα ἐνθυμῶμεν καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑκάστοις πατριδοῖ, ὃ φίλοι τῶν γραμμάτων ἐσπράνται, θαυρεῖτε καὶ μετὰ καρτερίας καὶ πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ λαμπρὸν τοῦ ἡμετέρου ἔθνος μέλλον ἀγωνίζεσθε τὸν καλὸν ἀγῶνα.

Μὴ ἀποβάλλετε ποτὶ τὸν ὄμιλον οὐδὲν οὐδὲν καὶ ἂν κινηθῶσιν ἡμεῖς περιεσπῶμεν. Τὰ νῆφρ παρεχόμενα καὶ μόνον οἱ μικροὶ μὲν ὡς νομίζοντες ἐπὶ τὰ παρόντα καὶ νῦν φθόρια κατακλινόμενοι εἰς τὸ ἔθνος προμνησθῶν.

Χαιρεῖται δὲ αἱ τὰ πρόσω τὴν ἀγαθὴν προβαλλόμενοι ἐλπίδα.

Ἐπιφανὲς πολιτικὸς τῆς νέας Ἑλλάδος εἶπε ποτὲ ἡ Ἑλλάς προσδοκῶν νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Προσδοκῶν: «Καὶ θὰ μεγαλυνθῇ!» Ναι! Ὁ αἰὶς καὶ θὰ μεγαλυνθῇ! (χειροκροτήματα).

Δὲν ἀπολείπει τὰ ἔθνη τὰ ἔθνη τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ!

Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐκ νεκρῶν ἀνεγείρας αὐτὴν θὰ αὐξήσῃ καὶ θὰ μεγαλυνθῇ τὸ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ ἔθνος.

Καὶ ἡμεῖς καταπαύοντες τὸν λόγον εὐχαίμεν, ὅπως ἐν τῷ προσεχῇ ἐκπαιδευτικῷ Συνεδρίῳ συναντηθῶμεν αὐτὴν ἐν τῇ αἰδοῦσῃ ταύτῃ κομίζοντες ἰδίαν παρηγορήσεως περὶ τῶν ληφθεισῶν ἐν τῷ παρόντι ἀποφάσεων.

Εἶθε ὅτι τὴν αὐτὴν εὐχὴν αἱ ἐκείναι τῶν προγόνων ἐργασάμενοι καὶ θεμελιώσαντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐνθὺς πυρὸς, ὅπως ἐκείνους ἐδόξαμεν, νὰ διηγήσωνται νὰ παρασκευάσωμεν τὴν γενεάν, ἥτις θὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη τοῦ Πανελληνίου. Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς ἡμῶν, Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, Ζήτω τὸ ἔθνος, Ζήτωσαν οἱ διοργανώται τοῦ πρώτου Πανελληνίου Συνεδρίου.

Μετά τὸν κ. Βορεδάκη ἐλαβον ἐκ περιτροπῆς τὸν λόγον πολλοὶ ἀντιπροσώποι τῆς ἐν τῇ ἀλυστῇ ἰδίᾳ ἐκπαιδεύσεως ἐξάρχοντες τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνεδρίου, μετ' ὃ ο. κ. Βορεδάκης ἐκήρυξε τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου, ἀνῆγγελε δὲ συγχρόνως, ὅτι κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τὸ δευτερον ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον θὰ συγκροτηθῇ καὶ πάλιν ἐν Ἀθῆναις μετὰ δύο ἔτη.

Μετά μεσημέριαν τῆς Κυριακῆς ὑπερπεντακόσια μέλη τοῦ συνεδρίου καὶ ἄλλοι Ἕλληνες διὰ δύο σερμῶν τοῦ οὐδροδρόμου Πελοποννήσου μετέβησαν εἰς Ἐλευσίνα, ἐνθα ὁ γρηαὺς ἀλλ' ἀκαίριος ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δημ. Φίλιος, ἀνὴρ ἀρχαιοπρεπὴς τὴν τε ὄψιν, τὴν τε ψυχὴν, τοῦ ἱεροῦ τῆς Διμῆτος καὶ τῆς Κόρης ἀληθῆς ἱερῆς, ἐμυσταγωγῆσε τοὺς νέους Ἕλληνας ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν εἰς τὸν δρόμον τῆς γνώσεως τῶν περιουσιῶν ἑλευσινίων μυσηρίων καὶ ἐφαίδρυνε τὸν νοῦν τῶν ἐκδρομῶν διὰ τῆς αἰγλῆς τῆς μαθήσεως.

Ἀλλ' ὁ λαμπρότερος καὶ συγκινητικώτερος ἐπίλογος τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐτελέσθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, πέμπτην Ἀπριλίου. Ἐν τῷ λαμπρῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Φαλήρου ἁ' Ἀπριλίου, ὃ ἡμεῖς τοῦ κ. Χρ. Τζανιδου διοικήσεως τείνει νὰ καταστήσῃ τὸ μοναδικὸν ἐντευκτήριον τῶν μεγάλων καὶ ἐπισήμων γεγυμένων, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Στάης, τιμητικὸν γεῦμα εἰς πάντας τοὺς πρωτοστατήσαντας ἐν ταῖς ἐργασίαις τοῦ συνεδρίου, ὅπου ἐτίμουν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διόδοχος Κωνσταντίνος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ ὑπουργὸς κ. Στάης ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, μετ' ὃ ἀναστὰς ὁ Διόδοχος εἶπε τοὺς ἐπομένους βαρυσήμαντους ἀληθοῦς ἡμεμονικούς λόγους:

Μετά χαρὰς χαιρετίζω ὑμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐνταῦθα συνελεσθέντος Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου καὶ προπίνω ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἐργασθέντων.

Εὐχόμαι δὲ καὶ διακαῶς ἐλπίζω νὰ δρῶσιν ἐντεῦθεν ἀόρτους καὶ γονίμους καρπούς ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία, ἥτις καλῶς καὶ γενναίως ἀ-

σχοῦν νῆ εἶναι οὐ μόνον μεγίστη τιμὴ καὶ δόξα τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσφαλέστατον θεμέλιον τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ὑπεροχῆς του.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Παιδεία μόνη δὲν ὀδηγεῖ τοὺς λαοὺς εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἀλλ' εἶναι ὡσαύτως ἀναντίρρητον καὶ μαρτυρημένον ὅτι ἄνευ αὐτῆς καὶ εὐστόχως ἐκίστοτε πρὸς τὰ πράγματα ἐφαρμοζομένης, οὐδὲν οὐδαμῶς δύναται νὰ ζήσῃ εὐδονίμως, νὰ ἰσχύσῃ παγίως καὶ νὰ καρποφορήσῃ ὑγιᾶς.

Τὸ ἡμέτερον μάλιστα Γένος, οὐτίνος τὰ μέλη συνδέει ἀνέκαθεν ἡ θαυμασιωτάτη καὶ εὐγενεστάτη τῶν ἀνθρωπίνων γλωσσῶν, καὶ οὐτίνος τὴν πορείαν φωτίζει λαμπροτάτη ἡ αἰγλή τῆς ἱστορίας, τὸ ἡμέτερον Γένος ἔχει, νομίζω ὑψίστην ὀφειλὴν νὰ ἐμμεῖνῃ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ χαρᾷ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἱστορικῶν νόμων, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς γνώσεως καὶ τῆς σοφίας, τῆς ἀσκήσεως τοῦ καλοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας, τῶν φιλοτιμιῶν καὶ ἀρετῶν πῶν ἀγώνων, ἐὰν θέλει ἀληθῶς νὰ εὐδοκίμησῃ καὶ νὰ μείνῃ πιστὸν εἰς τὴν ἱερὰν διαθήκην τῶν σοφῶν παιδαγωγῶν του.

Διὰ τοῦτο λίαν ἀσπένως εἶδον τοὺς ἐγκρίτους τῆς γενεᾶς ταύτης παιδαγωγούς συνελθόντας εἰς τὴν προσφιλεῖ ἡμῶν πρωτεύουσάν.

Εἶθε πάντες ν' ἀποκομίσωσιν ἐκ τοῦ Συνεδρίου τοῦτου τελειότερα ἐφόδια πρὸς ἐπιτελεσιν τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου τῶν, ἐξ οὗ ἡ Πατρίς καὶ εὐλόγως ἀξιοῖ καὶ ὁρθῶς προσδοκᾷ τὸ πλῆρωμα τῶν μεγάλων πόνων καὶ δικαιοματίων αὐτῆς.

Τοὺς λόγου τοῦ Διαδόχου ὑπεδέχθησαν Ουελλῶδες ἀνεψιμὸν καὶ χειροκροτήματα.

Εἰς τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Διαδόχου ἀπήντησε δι' ὁράμιον ἀποστοροφῶν πρὸς Αὐτὸν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης, μετ' ὃ πάντες ἀνῆλθον εἰς Ἀθῆνας, μεταβάντες κατ' ἐθέλειαν εἰς τὸν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου κήπον, ἐνθα κατὰ τὰ προδιαγεγραμμένα θὰ ἐστέφετο ὁ ἀνδριὰς τοῦ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἀγλαωτάτου οὐνοῦ θεόματου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, τοῦ Κοραῖ. Χιλιάδες κόσμου πάσης τάξεως καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατέκλυον τὸν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου χῶρον, μυριάδες δὲ στοματὶν ἀνευφήμουν τὸν Διάδοχον κατερχόμενον τοῦ οὐδροδρόμου. Ἦσαν αἱ φωναὶ τῶν ὑπερπεντακισχιλίων μαθητῶν δίδων τῶν ἀθηναικῶν σχολείων, οὕτως προσήλθον ἐν ἀπαράμιλλῃ στρατιωτικῇ παρατάξει κατὰ τάξεις καὶ σχολεῖα προπορευομένων τῶν τυμπανιστῶν καὶ τῶν σηματοφόρων αὐτῶν, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῆς καθολικῆς τοῦ ἔθνους ἐλπίδας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πρώτου παιδαγωγοῦ τῆς νεότητος Ἑλλάδος. Ἐκεῖ συγκινημένους ὁ γρηαὺς Γυμνασιάρχης Χίου κ. Ζολώτας ἀπήγγειλεν ἀντάξιον τοῦ ἐκδομένου ἀνδρὸς πανηγυρικῶν, μετ' ὃν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης, τῆς μουσικῆς ἀνακρουσούσης τὸν ἐθνικὸν ἔμνον καὶ ἐν μέσῳ μερυστόμων ἀνεψιμῶν, ἐν ᾧ ὅτις συγκινησὲς βαθυτάτης συνεκλόνιζε τὰς χιλιάδας ἐκεῖ νας τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τὴν μαρμαρίνην κεφαλὴν τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῖ στέφανον ἐκ δάφνης. Ἐπὶ τὴν εἰς τὴν παρελάσειν πρὸ τοῦ Διαδόχου τῶν μαθητῶν κατὰ τετράδας ἐν οὐθυμῇ, ἀληθῶς στρατιωτικῇ βήματι, πρῶτον τῶν δημοτικῶν σχολείων, εἰτα τῶν ἑλληνικῶν, καὶ τελευτᾶν τῶν Γυμνασίων, δὲ ἑξαερέτιζον ζητωκραυγάζοντες, καὶ οἱ ἥχοι τῶν τυμπάνων καὶ τῶν ῥιγμάτων τὰ μέλη ἐκλήρουν τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν Ἀθηνῶν καὶ μετέδιδον εἰς τὰς βρυθούσας κόσμου λεοφόρους αὐτῶν τὴν ζωὴν, τὴν συγκίνησιν, τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα. Τοῦτο ἦτο τὸ κάλλιστον καὶ τὰ μάλιστα εὐδυνῶντον ἐπιστάγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου. Ἦρχοντο αὐτὸ ἡ μάθησις καὶ ἡ πείρα καὶ ἐτελείωσεν ἡ νεότης, τὸ σφρίγγος, ἡ ἑξομῆ, τοῦ μέλλοντος ἡ φαιδρὰ προσδοκία.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Βικέλα καὶ τὸν Δροσινῆν, τοὺς δημιουργοὺς καὶ οργανωτὰς τοῦ συνεδρίου.

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγνώσθη ἀπροσδοκῆτως, ὅτι ἡ εἰς Κέρκυραν ἀφίξις τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου ἐματαιώθη. Τὸ γεγονός τοῦτο ὁ ἀθηναικὸς τύπος ἐσχολίασε μετὰ προφανοῦς λύπης καὶ ἐν γλώσσῃ μαρτυροῦσιν ἐνδρέπειαν ἀξίειαν.

Ὡς λόγοι τῆς μεταφωσῆς φέρονται τοῦτο μὲν ἡ παρουσία τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ἐν Ἀδελφείᾳ, εἰς ἣν θὰ μεταβῇ ὁ Γουλιέλμος, τοῦτο δὲ ἡ ἐπιδεινότης τῆς ἐπιστολῆς ὅτις τὸν αυτοκράτορα.

Ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα ἐξέφρασαν ὁ Γερμανὸς αυτοκράτωρ τὴν ζωηρὰν λύπην του ἐπὶ τῷ ἀπροσπῇ κωλύματι τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα καὶ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ.

ΑΠΟ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς χρήσεώς του ὁ ἀνδραγαθὸς Ἀθηνῶν Χαλκίδης ἤρχει νὰ ἀποφέρει τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, δὲ εὐλόγως ἡλπίσθησαν. Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου μετέφερον ὁμίλους ἐκδρομῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ὥραιαν τοῦ ἐσδοκίμου κόλπου νύμφην, τὴν φιλόξενον Χαλκίδα. Πρῶτοι οἱ ἐμποροῦντάλλοι Ἀθηναῖοι ἐπισκέφθησαν τὴν γείτονα πλέον πόλιν, εἰτα οἱ ἀναμαρμαρώσεως τοῦ παραθηναϊκοῦ σταθίου κ. Μαμάη, ὥστε τὴν τέλει τῶν πανελληνίων ἀγῶ-

νων καὶ τελευτᾶν οἱ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Ζα. Ζη. ἡγουμένου αὐτοῦ τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ ἡ δρεῖς τῆς ἀμοιβῆς γνωριμίας τῶν Ἑλλήνων ἤρχει νὰ ἀναπτύσσεται ἐπ' ἀγαθῷ καὶ οὐδὲν ἐπικρατήσῃ ἡμᾶς μᾶλλον ἰσχυροῦς καὶ κραταιότερους ἢ ἡ τέλει συνείδησις τῶν ἐν ἡμῖν ἐνυπαρχουσῶν δυνάμεων, τῶν ἀγνοουμένων φεῖ! καὶ διὰ τοῦτο παραμελουμένων.

Ἄλλα δὲ εἶναι μόναι αἱ ἐκδρομαὶ αὗται. αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τὰς δύο παρελθούσας ἐβδομάδας. 150 περίπου κάτοικοι τοῦ βασιλείου ἐπισκέφθησαν κατὰ τὴν διακαινησίμον τὰς πόλεις τῆς Κρήτης καὶ ἐπιστρέψαν ἐκεῖθεν μετὰ εὐφροσύνης ἐντυπώσεων. Τὸ μεσονύκτιον δὲ περὶ τοῦ Σαββάτου ἐπανῆλθον εἰς Πειραιᾶ ὑπερδιακόσιοι προσκεκλητὰ τοῦ Παναγίου Τάφου. ἐν οἷς ἡ κόμισσα Ριανκούρ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς μαρκήσιος Ραούλ Ριανκούρ μετὰ τὴν εἰς Ἀγυπτὸν ἐκδρομὴν, ἥς ὁ συντάσσων τὸν ἁ' Ἀγῶνα ἀλησμόνητον θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνάμνησιν.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ Ἕλληνες ἱατροὶ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Ρωσίαν, ὅπως προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας τῆς φιλανθρωπίας τέχνης τῶν εἰς τοὺς μαχομένους Ρώσους.

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν νέον ἔργον τοῦ οὐδροδρόμου Ἀλφίους, τῆς ἐν τῇ θέσει Μπαράλλης Ὀλῆς σήραγγος ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια. Ἡ σήραγγα αὕτη εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ δυσχερέστερον τεχνικὸν ἔργον τοῦ οὐδροδρόμου, ἡ ἀπεπεράσως δὲ αὐτοῦ προώρῃται νὰ ἐπιστήνῃ τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐθνικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὅλον μήκος τῆς σήραγγος ἀνέρχεται, ἂν μὴ πλανώμεθα, εἰς 2 000 μέτρα. Τὰ ἐγκαίνια ἐτέλεσε ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Χατζίσκος ἐπὶ παρουσίᾳ μηχανικῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐταιρείας καὶ ἀπείρουν χωρικῶν πλήθους.

ΤΟ «Ν. ΑΣΤΥ» γράφει:

Ἡ Κοινότης τῆς Λάρακος τῆς Κύπρου δι' ἐγγράφου τῆς ἐξήγγειλεν ἀπὸ τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, ὅπως εἰς τῶν νομομαχικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσπερικῶν συντάξῃ σχέδιον ἀνεγέρσεως αὐτοῦ μεγάλου Παρθενωγαίου ἐπιταξίον.

Κατ' ἐντολήν τοῦ ὑπουργείου τὸ σχέδιον τοῦ Παρθενωγαίου τοῦτον κατήρτισεν ὁ τμηματάρχης τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ νομομαχικῶν κ. Κανιούνης, ἡ δὲ δαπάνη τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ θ' ἀνέλθῃ εἰς 100,000.

Τὸ σχέδιον ἀπεστάλη χθὲς διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν Ἑλλ. Κοινότητα τῆς Λάρακος, πρὸς ἣν ἡ κυβερνήσις κατέστησε γνωστὸν ὅτι εἶναι προθυμοτάτη νὰ τῆς ἀποστείλῃ καὶ δώσας ἄλλας σχετικὰς πληροφορίες, ὅν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνεγέρσεως πιθανὸν νὰ λάβωσιν ἀνάγκην.

ΔΙ' ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ τοῦ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐντέλλεται ὅπως ἡ γενικὴ ἀποθήκη ὀπλοῦ τοῦ πολέμου χορηγήσῃ 100 χιλιάδας ἀσφαίρας φύσῃ εἰς ἑκάστον σύνταγμα διὰ τὰ μέγιστα στρατιωτικὰ γυμνάσια. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ὁμοῦ τῶν γυμνασίων θὰ τελεσθῶσιν ἰδιαιτέραι ἀσκήσεις τῶν στρατιωτῶν εἰς ἑκάστον σῶμα χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 30 φύσῃ εἰς τῆς ἀσφαίρας.

ΤΑ 566 δημόσια ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους εἰσέπραξαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1903 Δρ. 2.517,337 ἔναντι τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1902 » 2 379,576 ἦτοι τῷ 1903 ἐπὶ πλέον Δρ. 137,801

Τὸ ταχυδρομικὸν Ἀθηνῶν, αὐτὸ μόνον, εἰσέπραξε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος Δρ. 875,562.

Ὁ ἀπὸ τοῦ 1901 εἰσπράξας παρ' ἡμῖν θεσμὸς τῶν βραχείων ἐπιστολῶν ἀποδίδει θαυμαστὰ ἀποτελέσματα, καθ' ὅσον ἐν τῷ ἔτος ἐκείνῳ διετέθησαν 1,615,360 τοιαῦται, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος οἰετέθησαν 3,932,324 ἦτοι 2 316,956 ἐπὶ πλέον.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους αἱ ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις ὀλοκλήρουν τοῦ Κράτους ἀνῆλθον εἰς Δρ. 232,000 ἔναντι Δρ. 193,000 εἰσπραχθεισῶν τὸν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους. ἦτοι εἰσπράχθησαν τὸν Ἰανουάριον ἐφέτος Δρ. 39,000 ἐπὶ πλέον.

ΚΑΤΑ τὰς πληροφορίες τοῦ «Ἀστῆρος» ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Σπ. Κομνηνοῦδου, ἵμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, θὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς προσόδου πρὸς ἐπὶ τῶν καταναλωτικῶν γυμνασίων κατὰ τὸν ὅσον. Τὸ ἐκ τούτου ἔσοδον θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ὑπολογίζεται δὲ, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἐσοδὰ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου θὰ ἀεθῇθῃ κατὰ 500 χιλιάδας δραχμῶν ετησίως. Πλὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁ κ. Κομνηνοῦδου θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἄλλα νομοσχέδια σκοποῦντα τὴν βελτίωσιν τοῦ ναυτοῦ.

Ἡ ΕΠΙ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπιτροπὴ συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ ἐργολάβου τῆς ἀναμαρμαρώσεως τοῦ παραθηναϊκοῦ σταθίου κ. Μαμάη, ὥστε τὴν τέλει τῶν πανελληνίων ἀγῶ-

νων τὴν 6 Μαΐου ἐορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, τὴν 7 καὶ τὴν 8. Τὴν δὲ 9 Μαΐου, ἡμέραν Κυριακὴν, τελεσθῶσιν οἱ σχολικοὶ ἀγῶνες τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ σχολείων, ὅτε θὰ στεφθῶσι πανηγυρικῶς καὶ οἱ νικηταὶ τῶν Πανελληνίων ἀγώνων.

ΚΑΤΑ πᾶσαν πιθανότητα αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἐπαναληφθήσονται κατὰ τὴν προσεχῇ Πέμπτην, 15 τοῦ ἰσχυμένου. Καθ' ὅσον εἰσπράξῃς θὰ προτάξῃ τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια, μετὰ τὴν πρῶτην αὐτῶν θὰ χωρήσῃ ἡ βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ σταφίδος καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΔΙΩΡΙΣΘΗ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις θὰ ἐπιστάσῃ εἰς τὴν ἐτέλει τῶν συγκροτικῶν πυρῶν τῶν τηλεδύλων τῶν θωρηκτικῶν πρὸς δοκιμασίαν, ἂν δύναται νὰ γίνῃ ἐν αὐτοῖς χρήσις τῆς ἀκάννου πυρὸς.

ΔΕΙΓΕΤΑΙ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου συσχεφθεῖσα ἀπεφασίσα νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβερνήσιν τὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἀγορὰν ἐνὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντιτορπιλικῶ α' τάξεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Στρατιωτικῶν ἀ